

Missionærlivets krav

Tilpasset efter *Adjusting to Missionary Life*, hæfte, 2013

Når man begynder på noget nyt (som at tilslutte sig Kirken eller gå på en ny skole), er man spændt på det nye – og nervøs, fordi man ikke helt ved, hvad man kan forvente sig. Med tiden lærer man at møde disse udfordringer, og man vokser i processen.

Sådan er det også med en mission. Somme tider opleves en mission som et vidunderligt, åndeligt eventyr, eller i det mindste som en udfordring, man kan håndtere. Men andre gange kan man komme ud for uventede problemer eller oplevelser, der er vanskeligere eller mere ubehagelige, end man havde forventet. Man undrer sig måske over, hvordan man skal klare det. Kilder, man engang stolede på kunne hjælpe en med at klare det, er måske ikke til at få fat i. I stedet for at føle sig motiveret til at prøve, kan man blive ængstelig, irriteret, udmattet eller frustreret. Man får måske fysiske symptomer som smerte, dårlig mave, søvnløshed eller sygdom. Man kan få problemer med at lære eller være social. Man kan føle sig modløs eller ønske at give op.

Kravene til missionering falder ind under flere kategorier:

Generelt

Man oplever mange forandringer og forflytninger i løbet af sin mission. De velkendte måder at klare sig på er ikke altid til stede, og man må lære nye metoder. Aftener og weekender, der plejede at være afslappende, er nu der, man har mest travlt. Man kan føle sig akavet. Til tider kæmper man. Man kan spekulere over, hvordan man kan hjælpe andre missionærer, der kæmper.

Fysisk

Man er måske på benene 11-12 timer hver dag, hvor man går, cykler, går på trapper og står. Man får måske ikke så meget

søvn, som man er vant til. Maden er måske anderledes. Man kommer til at være ude i dårligt vejr og blive udsat for nye bakterier. Alene alt det nye ved situationen kan være udmattende.

Følelsesmæssigt

Man kan være bekymret over alt det, man skal gøre, og man kan have problemer med at slappe af. Man kan få hjemve, blive modløs, kede sig eller føle sig ensom. Man kan møde afvisninger, skuffelse eller endog fare. Man kan bekymre sig om familie og venner, når man ikke er der og kan hjælpe dem.

Socialt

Man bor tæt sammen med en kammerat, som man måske ikke har ret meget tilfælles med. Det forventes, at man taler med fremmede, arbejder med kirkeledere, hurtigt lærer kirke-medlemmer at kende og lærer at elske undersøgere.

Intellektuelt

Man skal måske lære et nyt sprog. Man får brug for at beherske lektioner og skriftsteder, tilegne sig undervisningsfærdigheder og løse spørgsmål, der opstår. Man er nødt til at planlægge, håndtere mål, tilpasse sig ændringer og løse alle slags praktiske problemer.

Åndeligt

Man kommer til at skulle anstrenge sig for at styrke sit vidnesbyrd, modstå fristelse og lære at mærke og genkende Ånden. Man får brug for at tage imod irettesættelse, omvende sig, ydmygt se sine svagheder og beklagelser i øjnene og stole mere end nogensinde på Herren.

Tilpasning til nye oplevelser

Lige som mange andre, der står over for en ny situation, går missionærer ofte gennem fire faser eller stadier i deres følelsesmæssige tilpasning, når de kommer til missionærskolen, og igen når de ankommer til missionsmarken:

1. Forventninger

Man kan være ivrig efter denne udfordring (se 1 Ne 3:7).

Man kan føle sig mere opsat på at nå målet og større troskab mod vor himmelske Fader (se 3 Ne 5:13).

2. Uventede opdagelser

Man kan begynde at lide af hjemme og savne familie og venner og endda betvivle sin beslutning om at tjene (se Alma 26:27).

Man lægger måske mærke til fysiske tegn på stress som urolig søvn, ændret appetit eller irritation.

Man kan helt uventet være kritisk og utålmodig over for regler og forventninger.

Det er normalt at føle sådan. Hvis man har et eller alle de problemer, skal man vide, at det er en midlertidig tilstand, som mange nye missionærer går igennem. Fat mod ved at vide, at disse følelser vil gå over, og man bliver i stand til at tilpasse sig.

3. »Jeg kan gøre det«

Ens undervisnings- og sprogfærdigheder begynder at blive bedre.

Man lærer at tilpasse sig missionærregler og forventninger villigt.

Man viser tålmodighed med sig selv, mens man lærer »lidt her og lidt der« (se Es 28:10; Mosi 4:27).

Symptomerne på eventuel stress begynder at forsvinde.

4. Følelsesmæssig selvstændighed

Man føler sig tryk ved at finde vej gennem den daglige rutine.

Man opdager sine stærke sider og ser fremskridt.

Man får en forståelse af, hvad det vil sige at tage livet et skridt ad gangen (se L&P 98:12).

Man udvikler en større selvtillid og et stærkere ønske om at tjene.

